

Swenske songer eller wisor nw på nytt prentade, förökade, ...

Tryck // F1700 / 821

Tillkomstår 1536

Digitaliserad år 2016

National Library
of Sweden

• ~~Viss. fol.~~
Fol. 0 1700
JF 1700

P 21

Sv. Saul.
Före 1700
Teol. hymn.

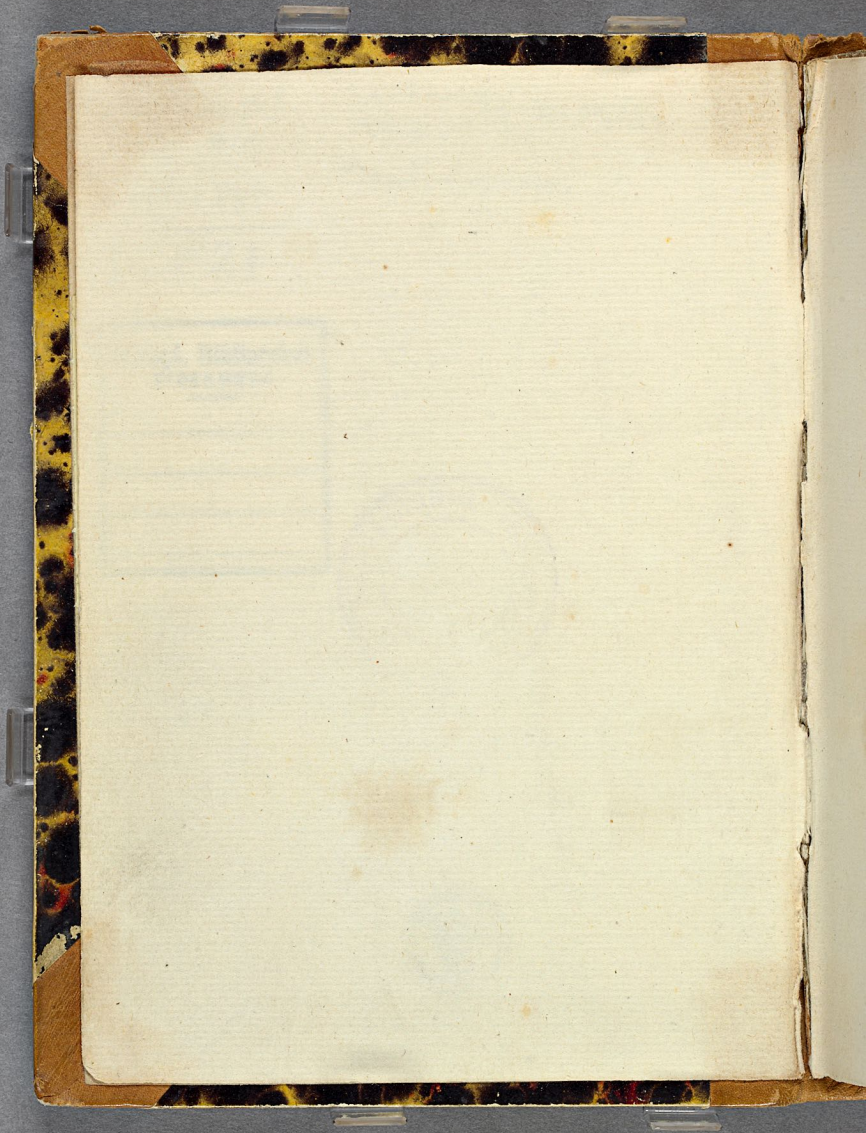
Var. A.

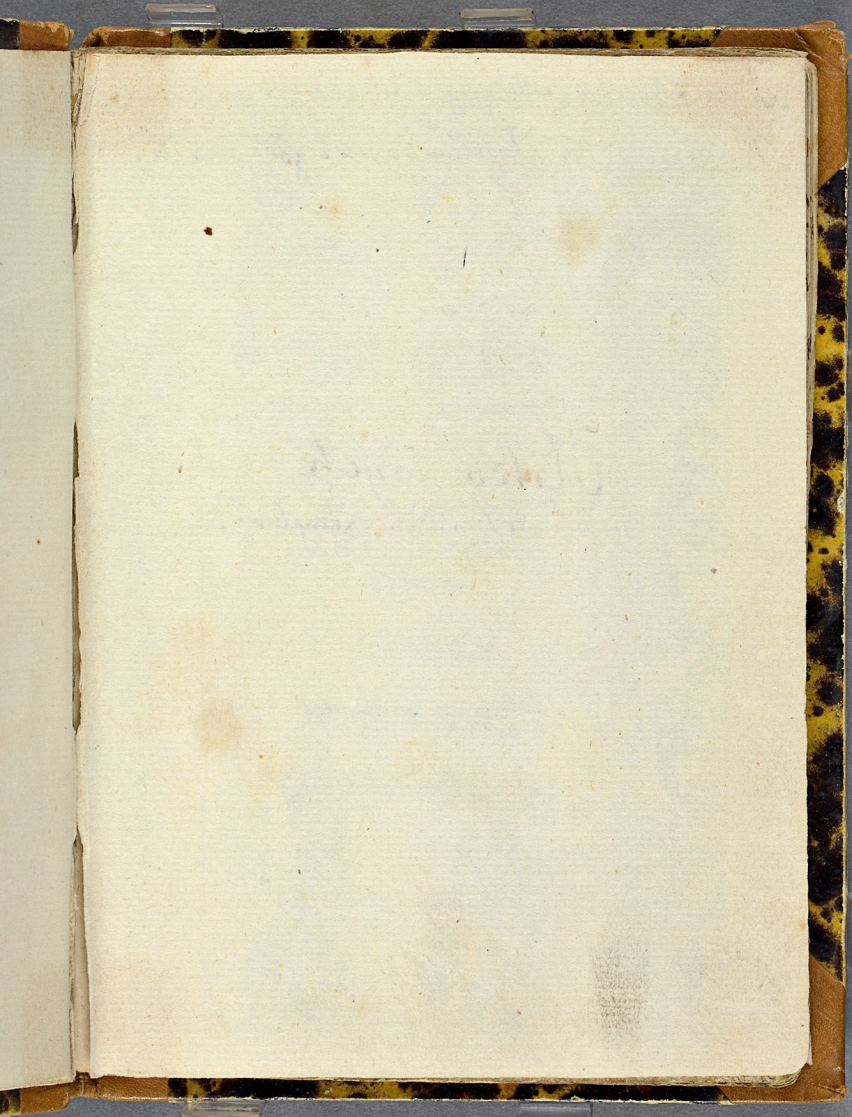
Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

A.
Fv. 11 38

Octav 84 sidor (= 4 opag. + fol. 1-xxxix + 2 opag.)

^{Longe}
Rariss.

Fullständig och i godt skick.

F 1700

821

Olika tryck
mot det andra exemplaret.

Anses för det ^{gläns} förre af de bägge trycken.

2 oflag)
ick.

Denne *Genant*

Swenske son-

ger eller wifor nu på
nytt prentade / förö-
kade / och vnder
en annan skick
än tilförenna
utfarte

Stocholm

MDXXUj

Lhet haffuer altid warit aff förs-
sta begynnelsen (godh Christen läs-
sare) en plågsidh ibland thz folck
som thn sanskyldiga gud; kändsta haffe
haffuer/ at the haffua dicrat och samāz
satt besunneliga wisor oc songer om gudz
dråpelig ting oc welgerningar/ som han
giort oc både mēnistior oc annor creatur
beuisat haffuer/ huilke (oran twissuel)
aff gud; besunneliga rådth oc ingiffte skeede
är / at menniskan som en naturligh
lust och begier haffuer til siungande /
och spelande / skulle tå haffua thz til at
siunga och spela som gudi kunde wara til
pås oc hēne sielffuo til nytta oc gagn/
huilke ock wisseliga så skeer ther thz rett
tilgår/ foruy genom andeliga songer eller
wisor warder gud pifisat for sina obegrip-
peliga godheet/ oc mēnistian som aff sich
sielff glömsk oc i ther goda oracsam är/
warder ther igenom upwäct oc uppåmā-
nes huad gud hēne til godo giort haff-
uer/ ther hon tå sår en hugnat och tröst
aff/ at såsom han haffuer tilfördiēne altid
warit mild/ barmhertig oc blystondig/ så
scal hā ock ån nro wara her eptē ee huad
nödth oc betymer oss påtōma kan/ ty han

bliff
lur
uer
ier r
ta år
song
äre
som
huil
T
song
dråp
ra w
thz f
lier th
uer ic
heller
tade r
tå at
gor b
otim
folgt
wart
nro r
Thri
fruce

bliffuer altid widh itt sinne / Hade hatt
lust til at gōra oss gott tilforēne / så haff-
uer han ock an nw lust thet til oc bliff-
uer wid thet sinnet til ewig tid / Oc thet
ta ar then nytta oc gagn som andeliga
songer oc wijfor m̄z sich haffua / thet the
are i theres retta brukning / Så are ock
somlige songer andeliga böner genom
huilka wij bidie gud om thz wij behöffue

Th̄r nw mēiskā scal igenō sådana
songer vpröact warda til at betracta gudz
dräpeliga werck / och vppāminas hās sto-
ra welgernigar / ar clart nogh påtaga at
thz scal stee på förstödelligit mål / elles fö-
lier th̄r ingen fruct m̄z / och songen haff-
uer icke site retta werck / Lyhaffua the
heller i fortiden anorledes plāghat dic-
tade warda / vran på förstödelligit mål / an-
tā at man i någon förliden tid / oc i nå-
gor besunnelig land sungit haffuer på
okunnugt mål / Men th̄r haffuer ock så
folgt fructen epter som förstödit haffuer
wartit på thz man sungit haffuer / som
nw wille förlonge wara ar vmtala

Th̄rfore på thz at th̄r morre fölia någon
fruct m̄z / haffuer mā nw i någon tid bez

gynat halla sådana songer på thz mål
som aff allom förstås kan / Oc såsom the
haffuer hafft god skåål m̄ sich / så haff-
ua ock monga goda chrisna mēnistior
warit th̄ glade ätt / siunga oc hōra th̄m
gerna / For huilka saak skul man nu her
på nyt hafuer vrgā latit s̄ama songer / oc
fordrat them m̄ några flere än the tilfor-
rēne vrgongne woro / Oc āre the fremst
satte som aff ālder haffua i kyrkiōnes t̄j-
der på Latine brukade warit oc āre i sielff
uom euāgelij textenō s̄ā bescreffne som
the her siungne warda / Sedā fölia tā an-
dre songer i cēssom worō t̄jō dictade / huil-
ke ock s̄ā nogh i scriffteñe grūdade āre /
Somlige āre en deel aff the parabler i
euangelio / somlige aff Dauidz psalmer
somlige ep̄r några Latiniška hymnor vtz
s̄atē som i foriden haffua i kyrkiōne bruk-
ade warit / oc somlige the th̄ elles wel
haffua sin fasta grūd i scriffteñe oc måga
ich̄steligō försālingom siungne warda

Lāter oc formaner idher inbydes m̄
Coloss. iij psalmer oc lossonger oc ādeligō ceckom
wisom siungādes herranō vi idio hierta

j

Benedictus dominus
deus Israel.
Luce. j

Welsignat ware herren Is-
raels gud / forv han haff-
uer sökt och frelsat sitt folck /
Och haffuer vpreest salighe-
tennes horn / vti sin tienares Dauidz
huse / Som han j förtyden sage haff-
uer genom sina heliga propheters
mun / At skee skulle thet wij stelsas
skulle ifrå wora fiender / och vthu al-
les theres händer som hata oss / På
thet han skulle bewisa sina barmher-
zigheet med wora fäder / och minnas
på sitt helgha testamente / Thet är
på then eedh han sworit haffuer wor-
rom fader Abraham / At giffua oss
thet wij stelske vthu wora fienders
händer / måghom honom tienna vtan
fructan j heligheet och rettferdigheet
före honom j alla wora lifsdaghar /
A ij

Och tu barn skal bliffua kallat then
högstes prophete/ty tu warder föregå
endes före herrans ansicte/ Til at bez
redha hans wåghar/ och giffua hans
folk saligherenes kundskap/ Med the
res synders sölatilse genö wor gudz
inneliga barmhertigheet/genom hult
ka ypgongen aff högdene hassuer off
besökt/ Til at vplysa the som sitta i
mörkret och i dödzens skugga/ och sty
ra wora föter på fridzens wågh

Årå wari fadrenom och sonnenom
och them heliga anda / Såsom the
warit hassuer aff begynnilsen och nu
och alrüd / aff ewigheet til ewigheet
Amen

Magnificat

Luce . j

Mijn siel haller mykit aff her
ranom / Och min ande
frögdar sich i gudi mi
nom frelsare/ Forty han
hassuer seedt til sina tienarines ring-

heet / sy her epter warda mich alla
slåtter saliga kallandes / Ty chñ thet
meccig är han hassuer giorit meccig
ting med mich / och hans namn är
heligt / Och hans barmhertigheet wa
rar ifrå slåtte j slåtte offuer chñ som
fructa honom / Han hassuer bedriff
uit mact med sinom arme / och för
stingrat them som högferdige äre vti
theres hiertes sinne / The mecciga
hassuer han satt vtrass sätit / och vp
satt the swagha / The hungrega hass
uer han med godh ting vpsyle / och the
rjka hassuer han latic toma bliffua /
Han hassuer vpragit sin tienare / Is
rael tenckiandes på sina barmhertig
heet / Såsom han sagt hade til wora
fäder / Abraham och hans sådh til e
wig tid / Ååra wari fadrenom . etc

Nunc dimittis

Luce . ij .

Herre nw låter tu tin tienare fa
ra j frid / epter som tu sagt hass
uer / Forry mñn ögon hassua seede ti

A iij

na saligheet/ huilka tu bereedt haffuer
for allo folke/ Jcc liws til hedninganes
vplysning/ oc titt folk Israel til prys/
Altra wari 7c

S. Ambrosij och Augustini
loffsong Te deum

Gud wij loffue tich / och
bekene tich for wor herra/
Tich wyrdar hela werl-
den / for en ewig fader /
Tich prisa alle anglar / himlar och ala-
la craftter / Tich prisa Cherubin och
Seraphin / seyandes vran enda / He-
lig / Helig / Helig herre gud Sabaoth /
Fulle are himlaner och iorden / aff
tine maiestates her'igheet / Tich loff-
ua och prisa the helige apostler / Tes-
likes loffua tich alle helige propheter /
Sammalunde helige martires loffua
tich med sanna witnessbyrd / Then
heliga kyrkia j hela werlden / bekenz

ner tich för en fader i obegripelig her-
 ligheet / Och tin eenfödda son then m:
 tich haffuer sannan guddom / Tes=
 likes hwgswalaren then heliga anda /
 Tu Chuste herligheterens konning /
 Fadrens son estu i ewigheet / Til mē=
 nistrones återlöfning i jungfru löff=
 ue togh tu mandom / Tu öffueruan
 döden och vplät himmelen för them
 som ther på trodde / Tu sitter på
 gudz högra hand / vti fadrens herlig=
 heet / Och wentes igen kōma en streng
 domare / Ty bidie wij tich at tu wille
 hielpa tina tienare som tu med tin dy=
 ra blodh haffuer återlöst / Och begåff=
 ua them med tinne ewiga herligheet
 ibland tijn helgon / Frelsa titt folck o
 herre / och welsigna them som tich äre
 giffne til arffuodeel / Och regera them
 och vphögh thm i ewigheet / Så wel=
 signe wij tich i alla wora dagar / Och
 lossuom titt namn ifrå ewigheet til
 ewigheet / Bewara oss herre i thenne

Dagh/ at wij icke gøre moode tin wilia/
Forbarma tich offuer oss o herre och
war oss barmhertig / Tijn barmherz
tigheet herre ware offuer oss såsom
wij oss på tich fortröste/ På tich herre
fortröste wij låt oss icke komma på
skam til ewig tjd .

Tronnes bekēnelse

Wij tro vppå alzmectig
gud / som all ting i sina
orde/ skapat haßfuer ei lig
och godh/gott är alt thet
som han gjorde/ oss for fader wil han
wara/ aff sin eghen goda wilia / han
wil oss altid bewara/ och oss ey ifrå
sich skilia / han beskermer oss i sin
kræfte / och ingen står emoot hans
mact .

Wij tro vppå Jesum Christ/eenda
gudzson och wor herra / han är ewig
och thet är wist/ med fadren lüter i åz

ro/ aff Marie iungfru reen/ med sam
mandom wart han födder/ aff gudz
andes tilhielp alleen. / for wor synd
wart pünt och mödder/ och döden hä
off öffueruan / sitter på fadrens hörs
gra hand.

Wij tro vppå then helga and/ Ena
chistelige kyrkio/ thet är helga manna
samsund/ som gudz ande plāghar styr
kia/ Her warder synden borttaghen/
thñ off plāghar göra wonda/ Och vp
på then sidzsta dagen skolom wij alle
vpstonda/ Och itt ewigt luff kommer
rå/ gud låter oss sijn glädi få / Amen

Een parabola
aff Luce xv

Gud warder liknat widh
en man / huilken två sö-
ner hade/ tu låt mich fa-
ra huart iach kan / then
yngre til honom sade / thet mich tilfö-

mer lät mich så / aff gøzter som her fin
nes / at iach nw ther med handla må /
som iach bezte år til sinnes / ey dogher
hema bliffua

Dan kom ther med j annor land /
doch sich til fōgo froma / så licit war
ther han ther wan / hans kistor wordo
ther roma / j lösheit liffua war hans
yde / medan ther rechia kunde / sedhan
han war rå allo quit / brast honō brōd
at munne / ey war tō bācre handlat

Til en borgare gaff han sich / en swij-
nanderde bliffua / at swijnadraff han
ock lust fick / men ingen wilde ther
giffua / sins faders hws kom han j
hugh / ther wordo tienare monge / the al
le samans finge nogh / han lågh j ar-
mos ewānge / och moste hūger ljdha

Dey iach går til min fader igen /
mijn buif for honom kenna / hoo weet
han bliffner wel min wen / och glōmer
butten thenna / iach år ey werd kal-
las hans son / for tessa skulder mina /

han settie mich til en stor môn / ibland
 tienare sina / meer kan iach ey begiera

Tå fadren honom komma sågh /
 brast vraff faderligo byrste / then ker-
 lech som thet inne lågh / han samtogh
 honom och kyste / fick honom sköna
 cläder på / the ingen kunde lasta / en
 gultring på hans hand ock så / och
 thet til lät sich hasta / en göddan
 oya slacca

Glådioms min son liffuande år /
 som dödh war och försuunnen / bortz
 tapat then mich war fullår / och nro
 her igen funnen / Dem kom då andre
 brodern then / som äldre war aff ås-
 rom / strax frågade han en sin swen /
 huad år j gårde worom ? år någoe
 nytt på ferde ?

Danza och quådha hörer iach / pju-
 por och harpor lydha / her står glå-
 dhin alt vp j raak / hwad mon thet
 alt betydha / hwad år thet min far
 der nro gör / han brassar j fullo rus

se / med min broder som intit gode
bör / aff thet her är j hwse/han haff-
uer ale sicc förslösat

Iach haffuer honom tiene så lon-
gan tid / och på hans saker accat / al-
drig haffuer han än nw itt tidh / åc
minä wener slaccat / åc tressom tectes
honom wel / en sådan kostnat görä /
en göddan oya slå ihel / hoo kan sljē
oskåäl hörä / thet kan mich ey årnöya

Swarar sadien / min son tu weest /
hwad iach tich nw her sägher / tu
haffuer aldrid frå mich reest / titt är
alt thet iach ägher / thetten tin broder
war alt dödh / och är igen vpston-
den / kōmen war han j största nödh /
och är nw quitt then wāndan / thet
gör mitt hierca frögde

Om tijn saak haffuer sådana skåäl /
til glädi aldrid warit / med tich är
alltid gongit wel / som ingen wāgh
haffuer farit / ey heller ljdit sådana
bist / som thetten moste ljdha / intit
aff tino gotze mist / thet tu offuer må

quidha / scal man ey sådant tenckia ?

Så war nu syndare oföskrect /
 tu haffuer en mildan fader / emooe
 tich år hans sampn vrect / han ana
 nammar tich gladher / Om tu tijn
 synd bekenna kan / och faller fö: ho:
 nom nidher / alla tijn skuld föläter
 han / och giffuer tich hwad tu bidher /
 tu må wel framgå trygger

Tes wari gud j ewigheet / högt
 pñsat aff oss alla / han seer wist til
 wor: yselheet / när wij til honom fal:
 le / hielp herre gud j allo nödh / och låt
 tijn nåde skyna / stels oss ifrå then
 ewiga dödh / sett oss j glädi tina /
 Amen wij ther til sunge

Een parabola aff
 Matt. xviij.

A Tom kōning tecres thet
 så / sina tienare falla /
 med them til ena stemno
 gå / och en rekenckap hal

la/så kom en fram som skuldig wart/
een stoor pēninga summo / med them
samma gick thet wel hardt / som alle
tå förnummo

Til at betala sådana skuld/war
thet intic til rådha / han hade hwar-
ken silff eller guld / cess störe war hās
wåde / at han skulle selias herren
bōdh / hustru / barn / āghor alla / til
betalning bleeff tå stoor nödh / tūd
war til ödmuyet falla

Äre herre mild och godh / lāt ti-
na misfund skäna / haff doch nw mz
mich tolamodh / om tesse skulder mi-
na / iach wil leggia wilian widh / at
iach tich wel förnöyer / thet på iach
nw faller her nidh / och mich til ior-
den böyer

See på herrans barmhertigheet/
then han her nw bewüste / han lāt
sich ey wara swärt eller leedt / at han
then summo misse / han gaff alt til
och lāt honom gå / sin wilia til ho-
nom wende/

nöm wende / men hin tēcre thet līj
 tic vppå / ac honom thez godha hende

Dan fan stray en sin skuldener /
 ån doch then skuld war ringa / på
 honom han sijn hānder bår / och bez
 gnyner honom tvinga / tina skuld be
 tala full snart / hwij saar tu med then
 flātia / j comer scal tu med een fart /
 tijt scal iach tich wist seccia

Dan föll nidh och beddes dagh /
 han wille honom wel betala / ney sa
 de han thet tagher ey lagh / lenger
 her med förhala / ey war han meer
 sin broder huld / j comer morre han
 liggia / thet han ån skulle riggia

Tå herren thetta weta sict / wart
 han ey litit wæder / han kallade ho
 nom stray til sich / hör til tu tienare
 ledher / tu kan thet intit skōna vp
 på / hwad nådh iach med tich giorde /
 med tinom broder thet ock så / alltjød
 tich gōra borde

Han sattes vti fengsle hart / så
lenge ther at bliffua / at alt samman
betalat wart / ther halp ey emoot
at löffua / huilke ock off allom skeer
wist / om wij så äre cil sinnes / at wij
icke förläte then bult / som när wor
nästa finnes

Gud är off barmhertig och godh /
och wil off alla spara / han wil ock at
wij ther emoot / skole så hwar annan
wara / giffue off gud wor fader
blid / widh chetta sinner bliffua /
och så sedan i ewig tid / glade med
honom liffua / Amen

Een parabola aff
Luce . xvj

O en rik man her sinns
ge wij / then herlig cläder
hade / och leffde i store
frågetij / ther han sitt sinz
ne på lade / en fattig man som Laz

zarus heet / kom for hans pöire lig-
gia / full mz sär och mytkin crancheer /
bröd wille han ther riggia

Dan hade wel ärit the smulor
små / och ther med til fridz bliffuit /
som aff bordet förföllo rå / om nå-
gor hade thm giffuit / Komo ock hun-
dar til hans sär them med sijn tun-
go fleecte / sy welgerning han aff
them får / then doch then rüte neecte

Så bleeff rå then fatige dödh /
och wart aff ånglom raghen / och
förd vchi Abrahams sköte / salig
war honom then daghen / Bleeff ock
så med then rüte dödh / och lagdes i
gräffuen nider / han kom i stoor pün-
no och nödh / then dagen wart hoz-
nom ledher

Tå han nw i pünnonnelågh / sijn
ögon han vplyffte / Abraham han
fierran sich sågh / och Lazarum i
hans sköte / han roppte ther nogh önz-
kelig / och war ey mytkic gladher / her

offuer tū förbämma tich / Abrahams
kere fader.

Ät tu wil senda Lazarum hjert / j
tessö mine pläggho / ther om iach biz
dher m3 allo sljct / tu seer her mjn förz
mäggho / han duppe j watn finger
stet / mjn tungo ther med swale / j
thenne logha är fast heet / och ingen
roo eller dwale.

Äin son tencck på huru stor lust /
tu hade j tino liffue / tu drack her bäs
de wjnn och must / ther tectes gud
tich giffua / Lazarus war tå ther ez
moot / j armödh och stor iemmer / nro
hwgnas han och haffuer goct modh /
och tu tich swära gremmer

Jec stor swalg seer man her ock
så / emillan off och idher / någont
gång her emillan så / tes kōmer man
ey widher / så bidher iach tich sade
han / iach haffuer fem bröder j liffue /
sende Lazarum then froma man /
han them förwarning giffue

Min son huru kan cherra skee /
 ther står ey til at göra / Mosen och
 propheter haffua the / them bör them
 alltjöd höia / ney kere fader Abraham /
 ther kan them ey nogh wara / Kommer
 någor aff dödhom fram / sty the widh
 thenne fara.

Swarar Abraham i samma tjd /
 om the Mosen ey lydha / och the proz
 pheter ther briedho widh / som them
 gudz ord vtrydha / skola the wiff ey
 heller tro / for sino harda modhe / om
 någor ifrå sinne roo / vraff the dö-
 da vpsode

Sy gud haffuer then fattiga kär /
 och låter han ey förgonga / än doch
 han i werlden her / warder försmådd
 aff monga / aff huilke wij nw låra
 må / then fatiga ey föracta / gudz sin-
 ne wij alt fölie rå / och på hans wilia
 wacta .

Doch scal man ey så rechia her /
 at then rükte förkastas / een gudz gåff-

na rikedom är / och bör för ty ey las-
tas / men synd är ey bruka thñ rett /
ther tarff är med wor nästa / för ho-
nom skal ther wara alt flett / ospart
ock til hans besta.

Een parabola aff Matt. xvij.
och Luce. viij

Atriker man / wellogher
han / en bröllops kost til-
reedde / at sinom son med
mykin mon / sijn stora ä-
ro betedde / Ther til bød han / så mar-
gan man / så sām then åran skedde
Han sende vch wjude / både hjt och
tjt / och badh til bröllops komma / the
budne wore / the gjorde som däre / the
actade ey hans doma / the haffde för-
fal / och sagde them all / the wille för-
sötia sin froma

Han badh sin wen / at koma til sijn /
han wille honom gernä welplåga / han

swarade så/iach ey formå/iach kom-
mer thet ey til wågha/ at warda tin-
gest/ey iach. haffuer fest een quinno
som iach wil ågha

Han sende en annan/både wissan
och sannan/tu bidh honom til mich sa-
ra /och göra sich gladh/som iach hoz-
nom badh/iach wil min kost ey sparal
for mina bön / och haffua tillön / ale
thet som gott kan wara

Han sade ney/iach gitter thet ey/
iach bygger en gård aff nyie/ thet
iach wil bo och haffua min roo/iach
haffuer ock flere byar/ iach wil them
skodha / så må tu budha/ iach wil see
huru the sich flyia

Han sende then tridie/ och lät hoz-
nom bidia/ och råffua icke förlånge /
skynde sich brät / thet warder sköt-
nat/och folkic går alt tilsengia/ Iach
haffuer nu bñde/ så longan tñd/ iach
wil mina port ar stengia

Han sade ney/ iach sägher for hwij/

B iiij

iach haffuer fem starck dter/iach wil
them äta alt for then saka/iach wil the
res krafft forsötia/ Iach haffuer res
act/ med alla minne mact / iach will
mitt gotz föröke

Iach reckter alt ä / huru iach scal
fä/wil werlden med mich gonga/mz
rett och orett/ iach tagher alt slett/ ee
men iach kan gotzet songa/ iach bruz
kar fast til / och gör hwad iach wil /
iach dårar och swiker monga

Dan älte och förde / och samman
förde/hans oyar gingo at liggia / quel
len kom ä / och mörkret blå/han wille
tä hwjlo riggia / hans hustru hade
stengt/och sich vntent/ hon wille ho
nom icke siya

Honom böriade longa/och wille tä
gonga/och konnings gester warda /
tä war förseent honö wart förmeent/
och dören war låst så harda/han mæc
te stå vthe/the retter ey nyute / som
föra word osparde

Gack snarliga bort / ifrå henne
 port / mine gester är alle särte /
 then äran skeer tich aldrig meer / at tu
 åter aff mina retter / tu cagh nw rådth
 aff them tich badh at tu mitte bwd
 ey särte .

Mich är alt emoot / och ingen boot /
 mijn hustru mitte gogz mitte welle /
 hwart skal iach roo / hwar scal iach
 boo / hwar tagher iach hws är quelz
 le / Gud laste then stund / iach sunter
 i grund / så stor är mijn missfelle

O werld tu stenger / nw medhan
 mich trenger / iach ljette alt å tijn nås
 de / nw står alt scriffuat / huru iach
 hassuer liffuat / hwad scal nw warda
 cil råde / himmelritic är stengt / tjt ha
 de iach mich tenet / nw står iach åter
 i wåda

Nw kommer döden / som mich är
 öden / iach kan ey vndan rida / werlde
 nes swick hassuer dårat mich / thet är
 mijn högliga quida / sy allkons nödh /
 mz heluetic glödh / thz warder iach the
 fore ljda

Miserere mei

Ps. L.

Hörbärma tich gud offuer
mich / för tijn stora barm-
hertigheet / Och för then
nåd som är i tich / tagh
bort min oreferdigheet / två aff
min synd och gör mich reen / ty min
bust iach wel kenna kan / moor tich
hassuer iach syndat alleen / at tijn ord
skola bliffua sann

See gud i synd är iach aflat / i
synd aflade moder min / sy sanning
hassuer tu elskar / tijn hemligheet gaff
tu mich in / stenc mich med helsosam
Dysop / som snid warder iach hwijt
och reen / låt mich höra glädi och håp /
så förgdas min förfrecca been

IFrå min synd wende titt ansett /
och min synd tagh bort alla slett / ite
reent hierta skapa i mich / gör i mich
andan ny och rett / kasta mich icke
tich ifrå / och tagh ey bort tin anda

vñ

godh / tine helses glædi lær mich så /
sterck mich i andans friya modh

Tin wâgh iach gerna lâra wil /
them som oretwise âre / at the skola
falla tich til / och giffua tich prijs och
âro / O herre mÿne helses gud / frelsa
mich frâ synder mina / mÿn tunga
scal epter titt budh / forkunna rett =
wiso tina.

Om tu hade hafft offer kârt / iach
hade iw thet giffuit tich / men thet
offer som tu haffuer lârt / thet hierta
som bedröffuar sich / gôr wel widh Si
on herre min / så warder vpbyggt med
tÿn ord / Jerusalem then staden tin /
thet reen offer warda tich giord

Deus noster

P̄s. xlvj

WOr gud âr oss een weldigh
borg / han âr wor sköld och
wéria / han hielper oss aff
nôdh och sorg / som oss wil
her besneria / wor fiende besk / âr

off så hess / på mact och list / haffuer
han ey bust / på iorden är ey hans likte

Woz eghen mact war her för =
swag / thet moeste wij stelffue rōna / ty
gick för oss til thetta slagh / Christus
thñ kempen skōne / herren zebaoth / be-
wiste oss gort / thñ kempen godh / som
gaff oss modh / han wan seegher och
āro.

Wore off ān hela werlden gram /
och wille i grund nidh kasta / thet vp =
sāt scal doch ey gå fram / ee huru
hon sich kan hasta / hennes forman /
gōre hwad han kan / hans skadelig
act / får doch ey mact / han haffuer
sin dom ale sunnit.

The moeste låta off med fridh / ee
hwad the siunga eller springa / ty gudz
son är kommen her nidh / och skylet
off vnder sin winga / rōffua the off
ifrā / wort gotz luff ock så / haffue sich
thet bortt / the winna ey stort / gudz
rike wij wel behalle

Deprofundis

Ps. cxxx.

A S diuopsens nödh ropar
 iach til tich/ o gud tu hör
 mijn claghe/ tijn milda ö-
 ron wende til mich/ mijn
 röst lät tich behagha / ty om tu synd
 grant rekna wil/ och hwad rett är see
 nogha til/ hoo kan rå for tich bliffua?

Så är oss nw ey annor råd/ at
 synden frå oss skilia/ vran at tu gör
 med oss nådh/ aff tinom goda wilia/
 på iorden finnes ingen man/ som thet
 got är rett göra kan/ gudz nådh hwar
 man behöffuer .

Ty wil iach til then fasta grund/
 som är gudz ord mich halla / och på
 mich trösta ingelund/ gudz nådh iach
 wil åkalla / gud är alleen som hielp
 fornå / ty wil iach honom trösta på/
 thet skal mich wel bekomma

Om gud än wille pröffua mich/ och

hielpen ey strax senda / til honom skal
doch stadelig / hiertat med tronne lens
da / han synes gröm och är doch blöd /
och hielper mich i rettom tjd som han
mich loffuat hassuet

Ån rå män synd är ganska stor /
doch är store gudz nåde / han hielper
mich om iach thet troor / och lossar
vraff wåda / iach tackar honom glä
delig / som män synd hassuet förlåtit
mich / honom ssee prüs och åra

Beati omnes etc
Ps . cxxvij.

Sell är chñ man som fructar gud /
och gerna wandrar i hās bwdh
tjn eghen hand tich födha skal / så
leffuer tu rett och vran qwal

Tich bliffuer hustrun i huset huld /
såsom en quist aff wänbår full / tjn
barn om kring ritte bord ock så / som
friska olioplantor stå

Sy rett så welsignas then man /
 som i gudz fructan liffua kan / han
 warder then olycko frij / ther wij alle
 födhes uti

Aff Zion signar gud tich så / then
 hugnadh låter han tich så / med glädi
 scale tu altid see / Hierusalem godh
 lycko skee

Skal tu ock skodha ther til med / til
 itt store taal forokas tijn sådh / ia
 frid offuer gudz Israel skal tu see
 och at alle går wel

Vlti quia dominus

Ps . cxiij.

VTan herren faller off til /
 när fiendanar moc off
 stridha / så är mz off för-
 lorat spil / wij kunne them
 ey biidha / Om han Israels beskerus
 ey är / och för off alla vmsorg bäär /
 såfeng är tå wor mödha

Weniskios krafft och wissheet stöd/
moste off ey förskreckia / herren som
i högdene boor / scal theres råd h wel
vptreckia / handle så wissliga som the
må / gud scal doch en annan wagh
gå / thet står alt i hans hānder

The rafa fast och trādha fram her /
som the skulle off vpāta / til drāp står
alt theres begier / slūkt år iw gud för
gāta / som haffsens wāger her in slā /
sā the ock epter wort lūff stā / thet
gud sich offuer förbarne

Off for kerrare skella the / epter wort
blod the wacca / doch lāra the sich tye
tia och see / at the alleena gud acta /
ah gud vnder tit helga namn / sky=
la the sūn skalcheet och skam / tu mos=
te en gong vpwaka

Om the ān vpgapa fast wjdt / som
the off vpsluka wille / doch wari gud
loffuat alltjnd / som theres råd h förspil=
ler / theres snaro sōnder rissuer han /
theres lāra prōffuas osan / ee hwad the
thē om gōra

3 herranom

^{vv}
I herranom står wor hielp och
tröst/som himel och iord haffuer skap
pat / han styrker hirtan j wor bröst /
elles wore wor saak tapat/trygge mås
ghe wj her widh stå / fast är then
grund wj bygge vppå/ hoo kan oss
tå vinstyrca

Then psalmen Toli emulari
j tree songer delat.
Ps. xxxvij.

Then förste

LAt thet icke förtryta tich/
om the än finnes margel
som om alt ondt besluta
sich/och äre sin nästa arz
ge / som gräs och höd skola the full
snart / affbuggas och wisna med
een fart/ tijn tröst scal gud wel wara
Til herran secc ticc håp och ljte /
försuma ey got göra/ tu roff ey wjz
C

Pa hüt eller tijn / gud skal tijn saal
wel veföra / j cino lande bliff och bo /
ther buka tich j een san tro / ther scal
han tich wel födha

Ee hward tich gud äleggia kan /
ther lät tu tich åtnöya / tijn hiertas
bön rå höjer han / ån doch han synes
ther döya / befala gudi allan tin
wegh / och itt fast håp til honö diegh /
itt besta han wel ramar

Tin rett låter han wel komma
fram / och sköna som linses clara / ther
the andre komma på skam / och kunna
sich ey forswara / halt gudi stilla som
tich bö / och war tilfridz som han thet
gö / epter sin helga wila .

Offuer then man tu haff ey nüt /
then werlden flux med haller / och är
doch then som med all flüt / på swil
och orett faller / halt vp aff wiede och
bitterheet / at tu ey göt thet gudi är
leede / och warder them onda låter .

Ucroras moste alle the / som haate

och argheet driffua / men the ther epter
 herran see / the skola j landet bliffua /
 snarlīga kommer then s ondas fall / ac
 han hādhan förswinna scal / tu skal
 honom ey meer finna.

The milde och spakferdige / skola
 landit bestia / med frögd och ganz
 frimodige / thes rikedomar nyttia /
 lust ock så haffua j mytknom fridh / i w
 mest then hiertat roo: sich widh / ee
 hwart sich werlden wüdh.

Thñ andre songen

Then onde wactar ther nogh vppå /
 ac han then froma må stielpa / och
 honom med argheet epter gå / doch
 skal thet ey mytic hielpa / ty herren
 moſte ther åt lee / han kan thet nogh
 betracta och see / ac hans tñd wel snart
 kommer.

The onde dragha vth sitt swerd /
 sin bogha the ock benda / moot then
 froma som annat år werd / the sina
 hānder wenda / men swerdet skal en

annan wagh så / i cheres egit hierta
gå / och boghen buccin warda

Them receferdiga fast bære år /
thet ligla som han ågher / ån then
stare the onde haffua kår / och ifrå gu
di drågher / the ondas arm förkrossar
gud / och stærker the froma som hans
bwd / aff hiertat gerna halla

Derren the fromas daghar weet /
når han them tröst wil giffua / cheres
arff skal i ewigheet / them wel forwa
rat bliffua / the så ey skam i ondorn
tåd / i hunger år han them så blöd / at
han them wel försörer

Förgårz moste the onde wist / ee hu
ru the weldige åre / och haffua sün
lust och ingen bust / på thz the mågha
tåra / så skola the lyk wel innan kore /
såsom en rööf förswinna bore / och
en snar enda grüpa .

Then onde borghar aff en falsk
grund / betala han ey tencker / then
frome år barmhertig och rund / både

xxij
med lån och skencker / landet få hans
welsignade / twert om skola hans förs
bannade / ther vt fördreffne warda

Eens mandz wandring och all hās
stigh / styrer gud med sijn nåde / elles
far han ey wel med sich / han förer sich
sielff i wåde / om han ån fast staplar
til fall / gud honom handhen rechia
scal / til skadha han ey faller

Frå barndom in til ålder min /
hassuer iach ey künit försfara / en rettz
ferdigian i något sin / aff gudi förlät
nan wara / ey heller hans barn gå
om bröd / han är mild och hielper i
nödh / hans sådh welsignat warde

Then tredje songen

Gör wel och lät alt ondt bestå / och
lät tich ey försrectia / wonda ey
hwad her kommer vppå / och hån der
til tich rechia / bliff tu och boo alt
frangeent her / och see hwat til tu kal
lat är / oc hwad tict staat vkråffuer

Ty herren elsker rett och skäl / sijn

helgon han ey förläter / vran alltjöd be-
warar them wel / j alla theres stater /
förgårz moste the onde alt slett / the
frome erffua landet med rett / och e-
wigte ther inne bliffua

Then fromes mun til wjshect
står / ther han med wistas gerna /
hans tunga med rettheet vngår / thñ
hielper han at werna / gudz lagh vri
hans hierta år / hans gong och stigh
styras wel her / at hā ey orett wandrar

Then onde på then froma seer /
alt onde han honom actar / men her =
ren honom nådh beteer / och for hans
händer wactar / om han an warder
wongwüst dömdt / så haffuer doch
gud hās rett ey glömdt / vskuld han
honom haller

Forbūdha herran hās wegh tu hale /
for wist hā tich vhielper / at tu landit
besticia scal / når hā the onda stielper /
thz scalt tu m3 tijn ögon see / oc må wel
at theres oferd lee / thñ the ey kunde
tenctia

Jach sågh en ogudactigh man /
 som nogh stodh til at róna / mectig
 oc wel rotat war han / som lagherbers
 tråat gróna / Jach sågh mich om så
 war han ey til / såfeng år et en honom
 sötia wil / han år sin wegh försuümen

Halt fromheet och hward lykfsame
 år / på sydstonne scal tu finna / at thet
 samma tich fridh heem bår / när tu
 thet wile bestinna / tilsäman moste the
 onde få / förderff / och thet fast longe
 ifrå / med iemmer viskone warda

Gud år the fromes helsa god / stark
 heet j nödzens tjdhe / han scal them
 hielpa och giffua modh / j all moortz
 gong och quide / han scal them friya
 och frelsa wist / ifrå the ondes arga
 list / ty the på honom trösta

Deus misereatur
 nostri Ps. lxxij

Ud ware off barmhert
 zig och mild / förlåne off
 nåder sina / sins andletes
 liws aff ketlechs wild /

offuer oss låte gå och skåna / at wij
hans wåghar kenna må / hans signaz
de wilia låra / j allom heednom spõria
ock så / Christum wor heel och åra / all
pråis och lofford båra

At tacka må och loffua tich / o herze
re gud all tunga / och hela werlden
frögda sich / med lust och glådi stun-
ga / at tu til oss hüt kommen est / then
retta domen halla / och wil thet iw be-
komma som betz / synder fölärtas al-
la / then som her til tich falla

Ja / tacke gud och loffue tich / all
folk med dygd och froma / sy iorden
bår nw rikelig / sijn fruct med grödha
och bloma / Off signe fader så ock son /
off signe gud then helige and / alzwol-
dig gud j himels thron / fructes oc wy-
des j all land / wij seye aff hiertat Amē

En song om
budordhen

Uesse äre the tiyo bwd /
 som oss gaff stelffuer herz
 ren gud / genom Wosen
 sin tienare tro / vppå thet
 berg Sinai Kyrieleyson .

Jach är tin herre gud allcen / hale
 rich frå andra gudhar reen / til mich
 scal stonda all tijn ljt / och elsta mich
 med allo sljt Kyrieleyson

Gudz dyra namn misbruka ey /
 titt taal scal vara ia och ney / lät ey
 såfengt gå aff tin mun / hedra gudz
 namn aff hiertans grund / Ky

Gudz sabbatz dagh halt ock fullwel /
 at sich må huila then arme trääl / Tu
 lät tijn eghen werck bestå / at gud stelff
 j tich werka må / Ky

Fader och moder j wördning
 halt / chem tu hedra och hielpa scalt /
 Så scalt tu lenge liffua få / och thet
 scal wel med tich gå / Ky

Dråp ey med tungo eller knüff / och
 starr ey epter annars lifff / L ägg bort

haat och haff sacra modh/ war ock så
cinom owen godh/ Ky

Tu scal ock ey bediffua hooz/ ty the
aff kommer plågha stor/ All okyscheer
driff bort frå tich/hon haffuer skam
och blygd med sich/ Ky

Så scal tu allan tiuffnat fly / fals/
fled/ ocker/ bediegerij/ Them farriga
tu gör bestond / vraff titt godz och
milda hand/ Ky

Tu scal ey med falsk tygh wingå/
och ey tin nästa luga vppå / Nielp
och styrck honom til sin rett / Hans
blygd och skam tu skyl all stert/ Ky

Tin nästes hustru/ hws/ bohagh/
begier och lusta haff fördragh/ Vnska
och skynnda honō til/ alt thet tu sielf-
uer haffua wil / Ky

Gudz bud är nu så wjdt vstreect/
och lærer off hwad honom är tåckt/
Thet wil han haffua aff off wist/
then thet ey gör seer her sin buist/ Ky

Göra gudz bwd j alla stund/ hat

XX

vnne oss aff sin misfund / Hans an-
de hielpe oss thet til / at göra thet han
haffua wil / Kyrieleyson

En annan song om
budordhen

LHen som wil en Christen heta /
och rett thet nampnet bära /
han scal tiyo budord weta / som
retta reglan äre / med gudz finger i
stentafloz scriffuin / oc war på Sinai
berg vrgiffuin genom then trogna
Mosen .

Tenck på at tu haller min bvd /
och lär hwad tu scalt göra / sägher til
oss wor herre gud / som låter laghers
föra / Daff mich for tin herra gud all-
een / och halt mich trona skäär och
reen / och fly fremmande gudhar

Adino nampne gör wördning med /
thet är wårde allan hedher / om tu lå-
ter misbruka thet / warder iach på

rich wieder / Så scal tu weta thet är
mijn lagh / at tu gör helig sabbatz
dagh / och låt mich i rich werka

Fader och moder hedra wel / så får
tu lenge lifsua / och slå ey tin nästa
ihie! / Noddom scal tu ey duffua / Tu
scalt ey stielda Ey fallt cyghbåra Och
ey tins nästes hustru begiera / Eller
hans ågodeler

Tesse är budordhen all / som låra
oss gudz wilia / them hwar menniska
halla scal / och them ey strå sich skilda /
Trena kreffia try första budord / i
katech warda the andra fullgiord /
når gud giffuer sin anda .

O Fader wor barmhertig och
godh / som oss wille til rich
kalla / och stentia oss med
Christi blod / som bortaghe
synder alla / låt komma til oss tte hel-
ga ord / tin wilia kan the forlara /
som slapat haffuer himmel och iord /

thet må wor ledhare wara/ at wii ey
wille fara .

Men alle rope wii nw til tich/ off är
ey annat til rådhe / ty ingen tagher
tijn ord til sich/ utan han får tina nå
de/ O helge fader tencck thet yppå at
dieffuulen gör off wända/ och wil off
tagha tijn ord ifrå och komma off sich
til handa/ ty sende off chñ heliga anda

O gud och menniska Jesu Christ/
som syndena på tich lade / tu weest
wel stelff wor stora buist / epper tu ock
mandom hade/ O Jesu Christ wor
broder får / werdes titt löffre halla/
hwgstralaren låt kōma her/ som off lå
rer säning alla/ at wii ey stå tich falle

O tu helige ande kom/ slýt sönder
dieffuulsens snaro / låt guds ord få i
wor hierta rum/ at thet må når off
warasså warde wii alle rene giord/ och
pryße wor gud med gämen/ aff Jesu
Christi heliga ord/ then wii tacke alle
sämen/ nw stungandes the til Amen

O Jesu Christ som mändom
togh / i rene iungfru liff-
ue / kerleken han tich ther
til drogh / wort håp wille
tu bliffua / tu sågh wor synd och stora
nöd / at oss stod fore en ewig död /
heluetic stodh off öpet

Ther låst tu rå forbarma tich / Kun-
de ther ey lenger ljdha / at dieflen togh
off så til sich / ther om wille tu stry-
dha / gaff så tich her i werlden nidh /
och gjorde off en ewig frid / med tis-
nom död och pyno

Och så sade tu off chz til / wij skul-
le haflua trona / ty tu est både godh
och mild / och wil off alla skona / om
wij settie wor tro ther på / at ther skal
med oss warda så / som tu off sågher
fore.

Tu est worden wor broder kär / off
til stor pyns och åro / och alltid wil off
wara när / hwad kan man meer bez-
giera ? är ther off ick en stor mon /

Wår broder är gudz eenda son/hoo kan
 off nw föderffua?

Dñs ware tich ewinnelig / som off
 then nådh bewiſte / at wj åre gudz
 barn med tich / o kere broder Chriſte /
 ſå må nw hwar man wara gladh / och
 tacka gud j allan ſtadh / han är wår
 kere fader

Herre gud aff himelriçet /
 wj må thet alle clagha / at
 werlden är olydig tich /
 thet ſee wj alla daghar /
 tijn ord försmås thet är tes wer / at
 ingen haſſuert ſanning kår / lögn haſſa
 uer macten fångit

Her låret hwar ſijn eghen diet / at
 är menniskios funder / thet ſant är
 haller man ey likt / nw är gudz ord för
 vnder / thet ſeer man wel för ögon
 her / at farlig tjd nw kommen är / the
 Chriſtus off aff ſade

Gudz tienſt är wend j ſkrymterij /

synd är i hiertat inne/for gud är thet
itt gieckerü/chet så wü sielffue finna/
man skal thet göra gud oss bödh/
hielpa wor nåsta j hās nödh/ kerlech
vpfyller laghen

Men nw är chetta oss vmwendt/
med dieffuuls list och läro / ty gudz
ord hassue wü ey kndt/som rette wāz
ghen äre / ty är thet sant i scrifften
står/wü wore alle som the får/ cher
ingen heerdan hade

Wü hassuom lenge farit wild / ty
ingen hassuer oss waccat /och dieflen
gaff cher rådhen til / ac gudz ord
wardt föraccat/chen for oss gick war
blind som wü/och kunde icke wāghen
seel/cher aff moeste wü falla

Men tack wari rich Jesu Christ/
som lest rich thet forbarme/ ac dieflen
sweeck oss med sin list/ wü wore sonz
gar arme/nw låter tu oss så tün ord/
j them wü äre friye giord/ aff dieffz
lens falska läro

Wü som

Wij som liffue på werlden
 här / åre dödzens fongar /
 hwem få wij som hielpen
 år / then wij epter longa ?
 thet est tu herre alleene / wij må wel
 gråta bitterlig / ty wij haffue förtör-
 nat rich / Helige herre gud / Helighe
 starke gud / Helige barmhertig frelsa-
 re tu ewige gud / låt oss icke falla i
 then bittera dödzens nödh / War oss
 barmhertig

Wij som åre aff syndom swår / må-
 ghom alle quidha / hoo år thñ som for
 oss gå: / och wil döden ljdha ? Thet
 gjorde Christus alleene / han haffuer
 lidit hardan dödh / och frelst oss aff
 dödzens nödh / Helige herre gud / He-
 lige starke gud / Helige barmhertig
 frelsare tu ewige gud / låt oss ey bort-
 kastas i binnande heluets glödh /
 War oss barmhertig

Wij som liffue ey som oss bö: i synd
 alltjöd falla / hoo år then oss starka gör: /

emodt synder alla ? then helige an
de alleene / som diffuer synd aff hier
tat bortt / hans år thet som wel år
giordt / Helige herre gud / Helige star
te gud / Helige barmhertig fcelfare til
ewige gud / låt oss ey förtapas i then
ewinnelig dödh / war oss barmhertig

Iesus Christus år wor hel
sa / som oss alla wille fi
sa / med sin pino och bit
tra dödh / frelste han oss
aff dödzens nödh

At wj honom ey förgåta / gaff han
oss en spjäs at äta / vnder bröd leka
men sin / gaff oss dricka sin blodh i
wijn.

Med then spjäs wil han oss trösta /
at wj åre återlöste / cher skole wj fast
tro vppå / oc så til thenne natuard gå

Scal här något gott aff warda /
scal man stå i tronne harda / at han

är j chetta bröd / som for oss haffuer
lidit dödh .

Wil man ey j misbruct falla / men
ther retta settes halla / när man tå
går til Christi bord / skal fortunnas
gudz helga ord

Så är ther ock Christi wilie / at wü
chetta ey åskilie / utan dricte alle hās
blod / som äte thenne narward godh

Man skal ock sich sielff betracta /
och vppå sijn saker acta / then ower-
delig här til går / for liffuet han här
döden får

Så scal tu ock här begrunda / och
ther tuisla ingelunda / at tijn synd
är affplanat grant / ty får tu här en
wissan pant.

Tijn synd Christus på sich lade /
och ther med han til tich sade / Kom
til mich tu som syndig är / tina synd
iach vppå mich bår

Ther scal tu tich hart widh halla /
och ey frå hans löffte falla / then sich

kenner aff synder swår / han rett til
thetta bordet går.

Når han kan ther ock besinna / ac
han scal her nådher sinna / / åter så j
een starka tro / då får han j sicc hiers
ta ro.

Gud wor fader wille wij pisa / som
off wille så wel spisa / Tack haffue
han j ewigheet / for sijn stora barmherz
tigheet.

A solis ortus

Tij loffuom Christ en konz
ning bold / aff solsens vpr
gong år hans wold / ale
vch så wüde som iorden
är / han föddes aff een iungfru ståår
Then werlden sloop aldeles wel /
ätrog mandz hamyn och wart en
tråål / ac mantön som förtapat lågh /
j mandom måtte frelsas så
Gudz nåd wri en salig tjd / kom j

eyv
ehen rena moders quid / een belig
fruct then iungfrun bar / aff huilt
hon selff skapat war

Gud selffuer thetta werket drieff /
at utan man hon moder bleeff / tå
Gabriel til henne gick / aff hans ord
hon gudz son vndfick

Elisabeth kan ther forstå / och til
Mariam sågher så / gudz moder kom
nu här til mich / ther aff Johannes
frögdar sich

I krubbo nid tå lagdes han / som
iungfru födde utan man / med lüten
miölk han föddes tå / som alla låter
födho så

Tå höides ock stoor ångla frögd /
gudi skee prüs i himels högd / så stuns
go the på thenne dagh / meniskion
fridh och gott behagh

Årå oc prüs skee fadrenom / teslikes
ock så sonnenom / them helga anda
skee ock så / at ther är ingen ende på

D in

Under samma
noter

W Ar gladh tu helga Christens
heet / och prisa gudz barmher-
zigheet / got haffuer han bewisat tich /
han är tich godh ewinnelig

Jec vnder här på iorderijt / låt han
off skee så mildelig / then som gudz fa-
ders wifdom war / wart här j man-
dom vppenbar

Maria moder skåår och reen / föd-
de en son föutan meen / ingen haffuer
wift eller tenct / at iungstu födde o-
fötkreent.

Een ny menniskia föddes här / thñ
som gudz enda sonnen är / han wardt
vrgiffuin off til cröft / och haffuer al-
la återlöft.

Aff Adams synd kom off then
nödh / at off stodh fore en ewig dödh /
och kom ther med j samma stund / för-
bannilse så margelund

Thec togh han bortt som helsan är /

Jesus C
synd och
pär och
Delan
som off
han öftra
war off
Tes
föra ba
bestuic

En son
leic

han biud
icke chs b
le hwar
drom w
Jesus C
dieffru
galla

xxvi

Jesus Christus wor broder kää / wor
synd och plicet drogh han på sich / wart
pünc och plåghat iemmerlig

Heluetic synd och dödzens kracft /
som oss hade for songar haffte / wan
han öffuer j sin mandom / hans dödh
war oss sann läkedom

Tes wari püjs j ewigheet / sadrens
stora barmhertigheet / som thet hade
beslucit så / och wille döden nider slå

En song vnder the noter Dies est
leticie / thñ om iulacñd tienar

A En iungfru födde itt
barn j dagh / thet wñ skole
pülsa och ära / j thet haff-
uer gud itt gott behagh /
han biudher oss höra hans lära / wore
icke thz barn til werlden födt / cå skul-
le hwar man ewinneliga dödt / nw
årom wñ frelste alle / loffuarz ware tu
Jesus Christ / som oss haffuer frelst aff
dieffuulsens list / m3 pino och dödzens
galla .

D iij

The heerdar wactade theres hiorð
j martēne thē the lågho/the finge hōz
ra ångilsens ord gudz clarheet the ock
lågho/iach budhar idher stor glådhi
oc gāmen/som skeer allo folkena samz
men /them som hassua gudz anda/ j
dagh föddes Jesus Christus / han är
herren j Sautdz hws/ han frelser aff
dödzens wānda

Thz hūnelfka herſcap mz högħa rōst/
vphoff mz ångelen sūnga/the loffuade
gud mz glādi oc trōst/så seyandes mz
ene tungo/prūs ware gud j högðene/
fridh ware och på iordene/mēmiskom
en godh wilie /gud hassue loff for ynz
nist och fridh/han off sende med sonz
nen här nidh/thñ aldrig ifrå off skilia

DEd aff sinne barmherz
tigheet/hassuer off til nå
de tagit/och all wor oretz
ferdigheet / med Chisti
blod affwagit / all wor forienst är

reduc
fluc/c
Gud
doch k
kōlig
wā j sy
ner off
ger do
And
hiere
inier
gōie/n
och är
hon m
Wa
moste
på wa
barda/
gud ser
honom
L
och stil
frōgda

vteluct/wū haſſuom ingen annor vt
fluct/cil nådhen moſte wū falla

Gudz lagh the woro helig och godh/
doch kunde wū them ey halla / woro
kōgliga ſinne föll th̄ emoot / cy moſte
wū i ſynd falla/gudz wiede ther m̄z öff
uer off kom/oc off tilſtundade en ſtren
ger dom/cā gudz bud wordo butin

Andan creſſia gudz helga lagh/som
hiertat moſte rōra / elles haſſuer gud
incit behagh / til hward wū tenke eller
gōre / nw̄ är ey menniſkian vran kōt/
och är ſå ond aff moderlijff föde / ac
hon moot andan ſtrijder

War doch aff nödene at gudz lagh/
moſte fulbordat warda / om man wil
på wredenes dagh/ vndwūka domen
harda/cy war th̄z off til en ſtor mon/
gud ſende til off ſin eenda ſon/ och lāt
honom mandom tagha

Laghen for off fulbordade han /
och ſtilte ther med gudz wiede/ther aff
frōgdas hward Chriſten man / ac hoc

nem then frome sreedde / til laghen
må nw wara wort taal / træt at tu
mich fördöma scal / Christus rich fullz
giordt haffuer

Når nw wij här til settie wor ljte /
och incit til oss sieffua / så warde wij
wora synder quitt / som samwetic
plågha quelia / wij warde och th̄ med
frome for gud / och få een ynnest til
hans bud / och gerna them å tlydha

Med tronne kommer gudz ande
godh / som oss på nyio föder / han
werkter i oss itt annat modh / och kötz
zens ondsko dödhbar / så koma godha
gerningar fram / thet war ey annat
ån synd och skam / hwad wij tilforena
giorde .

Utan kerlech tron aldrig år / then
henne plåghar püsa / så få wij wor
nästa kår / och honom gott bewisa /
så warder rå gudz lagh vpsylt / wij rie
ne hwar annan oförskylt / som Chri
stus oss tiert haffuer

Kerlech
wij them
gudz sk
then sk
löffe wi
nåd alle
Så st
at wij st
hans ey
rectes g
sköpplig
heet / hon

N
re döden
sagde the
ra wil / h
Jach
kunde mi
synd mich

Herleken söker ingen lön/doch were
wij them tilstunda/wij settie them vti
gudz skön/och tuifste ingelunda/at wij
them skole wisseliga få / hans fasta
löffte wij hassue ther på/doch aff hās
nåd alleena

Så står altsāmans vti gudz nådh/
at wij skole salige bliffua/ och är vti
hans ewiga rådh / hwem han thet
reckes giffua/ wij hassue ey annat än
skröpligheet/ i gud är all wor saliga
heet/honom skee prīs och åra/Amen

HWar man må nw wel
glådia sich / här är stor
frögd på ferde/ty gud är
off nw nådelig/ som wo
re döden werde / han hassuer allom
sagde thet til/at han barmhertig wa
ra wil/hwad står off nw til trengia

Jach vnder dieflen songen lågh/
kunde mich ey stelffuer hielpa / mün
synd mich qwalde natt och dagh/och

wille mich nider stielpamjün forz mich
til förtauflan dreeff/ey synd och döden
for mich bleeff/heluetic stod mich öpet

Gud aff sinne barmhertigheet/ sijn
ögon til mich wende/han gaat ey lje
dha mjün vselheet/hiehp wille han mich
senda / än doch iach war aff synder
full / war han mich for en fader hull /
och lät sich om mich wårda

Han sade til sin eenda son / nw år
tjnd til forbarma/ faar midh vti thes
synda land/ och löös the songar arz
ma/vraff theses synd och stora nödh/
och frels them aff then ewiga dödh/
och lät them med tich lifswa

Sonnen sin fader lydig war/ och
kom til mich på iorden/ aff ene iungz
fru reen och clar/och år min broder
worden/sin kerlech wille han mich bes
tee/han rogh ifrå mich heluetis wee/
thet iach war plierig ljdha

Han lät vtgusta siet dyra blod /och
wille siet löff ey spara / han leed mich

thet til s
ger war
höffuiz
föswan
Han
ifrå thet
han wa
sin and
trösta
sich/och
Tes
föutan
righeet/
och nider
synd och
nw söide

V
sådana b

xxix

thet til syndabodt / ey må iach trygg-
ger wara/ han är mitt hoffuud och
hoffuigman/ vti hās dödh mijn synd
förswan/ cher är iach salig worden

Han foor ock vp til fadren igen/
ifrå chenna werldzens luffue/ cher wil
han wara min mester alleen / och mich
sin anda giffua/ chen j mijn nödh scal
trösta mich / och lära mich at kenna
sich/ och mich j sanning ledha

Tes wari präs j ewigheet / och loff
föruan enda/ fadrens stora barmher-
zigheet/ som off chen nådhen sende/
och niderflogh j Christi dödh/ heluetic
synd och dödzens nödh/ hoo kan mich
nw förderffua?

Eleni redemptor

V Erldenes fielsare kom
hår / låt see at iungfru
moder är / all werlden
må chet vndia sich / een
sådana byrd höffdes tich

Aff mandz hielp är thz ey så skeedt /
gud stelff haffuer sijn krafft bereedt /
gudz ord är här nw wordet kört / aff
iungfru luffue är ther föde

Jungfrunes qwid här fructsam
war / men iungfrudomen bleeff doch
qwar / gudz stora krafft lät sich skina /
werkandes i temple sina

Aff himmels throne kom här nidh /
en starck kempe och baar oss fridh /
han är nw både gud och man / then
som oss allom hielpa kan

Frå fadren han vegongen är / sann
mandom han til fadren bår / hans
welle går offuer all land / och sitter på
gudz högros hand

Så stor som fadrens är hans mact /
döden haffuer han niderlagde / helue-
ris krafft hon gaffz ther widh / at hen-
nes förste lagdes nidh

Nära och pijs skee fadrenom / restiz
tes ock så sonenom / them helga anda
skee ock så / at ther är ingen ende på

Christe

Q
Hä
ghen
kan
ber

ch allestedz ber

Allom til tro

ca off i hemna

haffua roo / och

man ber.

Then swära

a fienden ey ska

he så wada spa

nich är tätt.

Til samn wo

net herra acce d

ne off tijn högr

wo sinda band

Shere lät ch

son off roer gå

igen / frå döden

O herre i tene

Christe som liws och das
ghen är / ther mörkert ey
kan bliffua när / gudz fa-
ders liws thz skyn i tich /
och allestedz bewisar sich

Allom til tröst est tu vpsat / ty wac
ta oss i henna natt / at wij må i tich
haffua roo / och alletid trygge sam-
man boo.

Then swära sömpn tagh oss ifrå /
at fienden ey skadha må / låt ock wort
löd så warda späkt / at iw göres som
tich är täkt.

Til sömpn wor ögon giffua sich /
wort hierta acce doch på tich / besker =
me oss tijn höggra hand / och löse frå
wor synda band

O herre låt them icke få / sin wilia
som oss epter gå / tu haffuer iw löst oss
igen / frå döden med titt blod så reen

O herre tu tencē ther vppå / at dieffz

len wil off niderflå / wor stelatröft tu
worden est / ty bliff med off thet år
off bårte

Giff gud thet som wij bidie om / ge
nom tin anda och tin son / som år
en san trefaldigheet / och regerar j
ewigheet .

Ad cenam agni

Du år kōmen wor påsca frōgd /
ty loffuom Christ j himmels
hōgd / aff reno hierca stungom frū /
gongne thet rōdha haff förbij

Dans helge mandom offerat år / på
corffec som off hade kår / och hans
blod vrgōtz rosenrōdh / wij leffuom
nw widh himmels brōd

Frū år om wij wor syndaband / och
frå then grōmma ångels hand / enda
haffuer then trååldom swår / nw år
thet retta gylden år

Wōrt påscalamb år Jesus Christ /
meenlös vran all slåct och buft / hār
stola och

stola och ofy
haren bōd

Jec san
heluetic kan
sch til pūis
Wij bidie
dōdha til lij
dōdzens lag
domedagh
Åra wa
stōdh aff dō
gom anda
de på .

Te
w
so
bleff mar
Barn
råtu cog
gaff sich

xxvi
skola ock ösyrat biöd / warda ätin som
herren böd .

Jte sanc offer thet heter heta må / som
heluetic kan nider slå / förlössa songar
sich til pijs / oc öpna for thm paradys

Wij bidie tich o skapar godh / som aff
döda til löff vpstodh / slå nid j oss all
dödzens lagh / giff löff med tich på
domedagh

Lära wari tich herre bold / som vp=
stodh aff dödzens wold / med fadre hel=
gom anda ock så / at ther är ingen ens
de på .

Jesu nostra
redemptio

Jesu tu est wor saligheet / ale
wort begier och kerligheet / tu
som är gud och skapar blöd /
bleeff man j werldsens sündsa täd

Barmhertigheet tich öffueruan /
rå tu togh bort wor syndaband / tu
gaff tich j thenna bittra dödh / och

E

frelste oss aff dödzens nödh

Heluetic tu igenom gick/ och rögh
ther monga vt med tich/soor med thm
til titt faders land/ sitter ther på hās
högra hand

Tijn godheet och barmhertigheet/
haffuer oss alt therra beteede/wor for-
tienst begickt ther ey så/ at wij skulle
the nåder få

Ty tacke wij tich Jesu Christ/som
oss haffuer then nådh bewijst/ åra och
tack j ewigheet/skee tich for tijn barm
hertigheet

Veni creator
spiritus

ROm helge ande herre god/
besök wor hierta giff oss
modh/låt oss få tina gæl-
ga nådh / och war med
oss j rådth och dådh

For een san tröst tu kender år/ sål
år then man som tu est när/ che har da

hierta gör tu med
me helich
Ture liws rån
off helichs dyg
off sela och bist
kyrkio få
J tijn gäffuo
högra hand; fi
Christi lærung
ga tungor
Wor fienda
med siden nå
off j alla stund
mål hand
Gud fader
sonen som fi
lära ther ther
vegongen off
Gud fader
de påsar j hi
ga anda (fi
nåder få

vvv
hierta gör tu weck / och giffuer thm en
rett kerlech

Titt liws cändt j wort mölka sin /
giff kerlechs dygd j hiertat in / hwad
off fela och brista må / låt off aff tine
styrkio få

J tijn gaffuo est tu margfal / gudz
högra handz finger vrwald / tu lærer
Christi lärungar / prisa gud med mon
ga tungor

Wor sienda ifrå off dñiff / och tu
med friden när off bliff / leedsaga
off j alla stund / at wij må vndfly dieff
uuls fund

Gud fader tu off kenna låår / med
sonnen som frelsaren är / låt off ock
låra thet ther nåst / at tu vrass them
vrgongen est

Gud fader och hans eende son / war
de prissat j himmels thron / them hel =
ga anda skke ock så / han låte off sijn
nåder få

Lucis creator

O Herre gud som all ting
skoop/himmel och stiernor
mz sitt loop / ew stor liws
haffuer tu vpsatt / sool til
dagh och måna til natt

Och daghen är så skapt aff tich /
at rå skal huar man bruka sich / men
alle the på iorden boo / skola om nat-
ten haffua ro

All creatur hwar jsitt skick / är vp
satt til at prisä tich / och mēnskian är
skapat så / at hon scal all diwor fore stå

Men hwar man må beklagha thet /
at synden är inkommen med / wort re-
gement haffuer hon kränckt / och off-
med sich i dōden sänkt

Wij bidie tich o herre mild / huad
buoric är thet giff off til / giff off tijn
nåd o herre gud / at wij alltjnd halle
tijn brod

Giff gud thet som wij bidie om / ge

xxx
nom tin anda och tin son / som är een
san trefaldigheet oc regerar j ewighet

Te lucis

Apter guds skick går ther
så til / at natten nw på-
komma wil / oss thenne
dagh framliden år / mör-
kret med sömpnen kommer här

Så haffuom nw ther ey fördragh/
men tackom gud för thenne dagh / som
haffe haffuer på oss thenn act / at wij
äre än nw widh mact

Oss ligger ther ock mact vppå / at
wij bidie gud med oss stå / at dieseln
som til oss bår haat / slår oss ey nidh
j thenna natt

Wij bidie tich o herre kår / tu som
wor rette fader är / gör med oss epter
tijn miskund / bewara oss j alla stund

Årå och pijs skee fadrenom / tes-
likes ock så sonnenom / them helga an-
da skee ock så / at ther är ingen ende på

E ij

Gaude visceribus

GLäd tich tu helga Chri-
stenheet / aff gudz stora
kräfte miskund och god-
heet / at then som ewig år /
vtwalde een iungfru skåår / aff hen-
ne lät sich födhas här

Gud sende sitt bwd Gabriel / han
helsade Mariam heel och sål / och lät
henne forstå / at hon stor nådh skulle
få / och gudz sons moder warda tå

Thet werket gud wel göra kan / at
een iungfru födher barn utan man /
som han haffuer här gjort / chetta år
renderet år stort / thet ingen haffuer för-
ra sporde

Oss til godho är chetta skeede / och
gud haffuer thet med sijn nådh be-
reedt / han lät födhas then man / som
allom wel hielpa kan / then nåd werl-
den når gudi fan

O Maria thet år tich wist / stoor

is ar tu födde
nd est tu een
nen / oc bleeff
Wist est tu
n Gabriels b
aff tich gud
is fan tu röö
gudi löön
Giff oss the
ff bliffuer fru
at här må ha
heet tacka tich

G

J
o
o
f
sina apostler
Tå Chri
som faden h
werlden röj

xxviii
åra at tu fødde Jesum Christ/ i then
bygd est tu een / som fødde son vran
meen / oc bleeff ån tå een iungfru reen

Wist est tu sål o iungfru clar / at
tu Gabriels budskap lydig war / tu
gaff rich gud i sköön / rich gick wel
tes san tu röön / och haffuer fåt när
gudi löön

Giff oss then nådh o herre blid / at
oss bliffuer fructsam chenna högtid /
at här må hwar ms sich / for tijn mild-
heet tacka rich / med Maria ewinelig

Exultet celum
laudibus

E Ich frögde nuw himmel
och iord / aff gudz miskund
och helga ord / som han vt-
sende oss til tröst / genom
sina apostlers röst.

Tå Christus hade alc bestelt / thet
som fadren hade befålt / sende han vt i
werlden wjdt / sina apostler hie oc tje

E iij

Man befalte them seya så / at the the
skola nådher så / och heluetic vndwün-
ka wiff / the skola tro på Jesum Christ

Thec budskap wüde om werlden
gick / hwar man gudz wilia weta fick /
och föllo ther til med itt sin / alle the
som gud gaff thet in

Thec som gudz ord predicat wart /
ee huru hierrat thec war hardt / när
gudz ande folgde ock med / hierrat til
gud vmwende thec

Tesse budhen syntes fast ring / be-
driffuo doch vndelig ting / och med
theres eenfaldigheet slogho the nidh
werldzlig wüfheet

Land och städher the wende om /
frå wrongheet til san kenedom / ty
giffs them prijs på iorderick / och ewig
lön i himmelrick

Giff oss o gud tijn helga nåd / at
wij må fölia theres råd / och alle med
them prijsa tich / och liffua så ewinelig

Christ
Gesu
wor
off j
med helgo
Alle ma
men werlt
the gud h
do ibland
Offuer
gen künde
frå ewig
så råd
Som
weaff syda
liggia i dö
fader vp
Wifom
helgon wij
äre alle frij
Läär off
wij må san

Christe redemptor

Jesu som är wor frelsare / tu est
 wor rette midlare / gör nw med
 oss i thetta sin / som tu gjorde
 med helgon tijn

Alt mantön här förderffuat war/
 men werldzens synd tu på tich bar /
 the gud hade ther til utvaldt / wor:
 do ibland tijn helgon talde

Offuer alla gick här een soot / som in
 gen kunde rådha boot / men tu frelste
 frå ewig dödh / tina wener med blod
 så rödh

Som för är skeedt så gör tu än /
 vraff sydarom helga män / chem som
 liggia i dödzens drwp / förer tu til tin
 fader vp

Wij som här än på iorden gå / tijn
 helgon wij nw tencke vppå / huru the
 äre alle frij / får then iemmer wij äre i

Låår oss nw gud them acta så / at
 wij må sama nåder få / som the fingo

erwinelig/ och bliffua så alltid m̄z rich
Giff gud thet som w̄ bidie om/ ge-
nom tin anda och tin son/ som är een
san trefaldigheet/ oc regerar i ewigheet

DW bidie w̄ then helga and /
Om een sanna tro och rett for-
skond/ at han for oss rådher i alla t̄-
dha / helst v̄ri thet yrersta w̄ skolom
hādan l̄dha Kyrieleyson

O edla liws giff oss t̄tt skeen / l̄r
oss Jesum Chustum kenna alleen / at
w̄ m̄z honō halle och faste bliffue / och
han oss arffuelot i sino rike giffue Ky

O kerlechs eeld v̄tend wor sin/ giff
oss allom thet i h̄ertat in / at w̄ sams
man liffue som bröder k̄re / i fr̄id och
i roligheet w̄ som Chustne āre Ky

O h̄ogsta tr̄öst i alla n̄odh/ hielp at
w̄ ey fructe skam eller d̄odh/ n̄r w̄
ch̄n bittera d̄oden skole smaka/ s̄ bl̄ff
m̄z oss i f̄restilsen at w̄ rich ey f̄r̄sake
Kyri

O

then morgo

och werna /

Nan är m̄

zens s̄d̄sta

ren / til oss

fengle haff

d̄o v̄slurr

O Ch̄stne

l̄r oss s̄ / at

w̄ h̄erta

rich lengra /

och fly s̄ s̄

All macc

der giffue

gladher / at

scale all̄d̄ h̄

pa / than son

Dwad s̄

l̄r ey b̄rre

Alustus thñ rette herren/
gudz son j ewigheet/ aff fa-
dren år vrunnen som
scriffren seva weet/han år
then morgon stierna/som oss kan lysa
och werna/ifrå alt mörkets qwal

Han år menniska worden/ j werld-
zens sūdsta tūd/aff rena iungfru bo-
ren / cil oss hūt kommen nidh/ dōdz
fengsle haffuer han brutit/och lūffzens
dōr vpslurit/ess himelen open giort

O Chiste giff tina nåde/tin kerlech
låt oss få/at sich med rådth och dādhe/
wort hierta kōffra må / lær oss epter
rich lengta/retrwīsone epter trengta/
och fly få fengelighet

All mact haffuer tin fader/ j hānz
der giffuit rich/tes år nw hwar man
gladher/at tu then macten fick/cy tu
scalt alltūd hielpa/ey låta nidher stiel-
pa/then som intit fōmā

Dwad fadren haffuer rich giffuit/
låt ey bortapas thet/men fōdōr cil retz

ta liffuet/ ther tu stelff bliffuer med/
låt oss så med tich wara/ alltjgd foru-
tan fara/glädias j ewigheet

O Ud wari loffuat och hö-
geliga pröfsat/som oss haff-
uer så wel spörsat/med sin
lekame och m3 sinom blo-
de/ chz giff oss herre gud til godhe **A**y

Herre genom tin helga mandom/
som aff tinne moder Marie kom/ och
titt heliga blod/ hielp j nödh och giff
oss modh **A**y

Sin helga lekame for oss monde giff
ua/at wü ther aff skulle liffua/ ey kun-
de han oss större gäffuo skenka/ ther
med wü honom skole årenckia **A**y

Herre tijn kerlighet ther gjorde/at
wü aff titt blod ther vnder sporde/at
ther galt wora skuld / ey är gud oss
worden huld **A**y

Gud giffue oss sina welsignade nå-
de/at wü wandre epter hans rådhe/

i rett kerlech och broderliga tro/at chz
 off alla må komma til roo Kyrie
 Herre med tinom anda off ey för-
 lät / then som lærer halla thet retta
 måät / at tijn arma chriſtenheet niuta
 må fridh i ewigheet Kyrie

En ſong om gudz ord emoor
 mēiſtiorz ſtadgar

O Herre gud tijn helga ord / haſſua
 förgåten leghat / och til ey litit
 ſielamord / lenge wordit föreghat / vp
 war kommit i ſamma ſtadh / mēiſtio
 tant och ära / chñ ſcriſſten off förkaſ-
 ta badh / och widh gudz ord off nära

Ty ſielen haſſuer ey annan ſpüs /
 thet hon ſich med kan födha / then an-
 nan ſöker han är ey wüs / han wil ſich
 få fengt mödha / wor meſter Chriſtus
 thet ock ſå / een få fengt gudz tienſt kal-
 lar / ty ſielenne intit hielpa må / om
 hon ſich thet wid haller

Then plantceerning vpyctias ſcal

som gud ey bassuer sticcat/hon får va
tan twissuel sicc fall / til thet år hon
alt pliccat / Gudz ord består i ewig
tjüd / seker man thet på bygger / och
boor thet med i godhom frid / for regn
och storme trygger

Men tackom gud som oss wel bö:/
for stora nåder sina / som han nu med
oss alla gör / och dagliga låter skina /
hans helliga ord i liwset igen / see wij
mz alffuar töma / mēnistors tant lü =
dher store meen / som lenge stod i bloma

Lät oss forey i liwsena gå / at wij
må liffuet finna / om gud tagher oss
thet isrä / kunne wij tñt ey hinna / i
mörtre wandrar mā ey rett / mā stöter
sich snart illa / han trädher hen mong
owiss fiet / och går om weyen willa

Så är thet wel stoor claghan werdt /
och är een högelig quidha / at man
bassuer mörtret lårt / och mā ey
liwset ljdha / Men herre tu som liwset
est / vplyys wort mörtka sinne / mörtret

bediffna kan
hietar inne
Jach år w
at the iw sijn
aldig gudz o
tal wid thm
och låta mi
onde aff sijn
kan vpwect
Lär iach
warder aff
dödh år mi
mich thm d
fader blid
han seer til
på ferde fa
Så bedh
mich i all n
da i hietat
och werker
öö / thet ing
iach tā mo
med rich b

fördiffua kant tu bäst / som ligger j
hiertat inne

Jach är wiss om himmel och iord /
at the iw sijn toos fara / likwel moste
aldig gudz ord / förgårz och ogilt wa-
ra / wid thm iach mich wil halla wist /
och låta mich ey förfrectia / ee hwad
onde aff sijn arga list / mich fienden
kan vprectia

Når iach nw j itt sådant modh /
warder aff werlden taghen / ther
dödh är mich for wisso godh / salig är
mich thm daghen / cess tackar iach min
fader blöd / sitt löffce han wel haller /
han seer til mich j allom tijd / ee hwad
på ferde faller

Så bedher iach tich fader min / som
mich j all nödh sterker / tu giff tin ans-
da j hiertat in / når ther fast swidher
och werker / och iach moste aff thenna
öo / ther ingen slipper med liffue / at
iach rå motte gladher döo / och sedan
med tich bliffua

Thetta minne må siungas
i brudahusen

Gud som all ting skapa =
de sich til loff och prüs/
skop han man och quin=
no och satte i paradys /
böd thm bliffua samman / såsom itt
köt och blod / och haffua gud for ö =
gon / och lifua i kerlech godh / Gudi
wari loff

Gud som sade mannenom ey gott
wara alleen / han skapte honom ena
hielp vrast hans sidobeen / och gaff
them så welsignilse mz thenna orden /
wexer til foröter idher och vpsyller
iorden / Gudi wari loff

Ty scal mänen offuergiffua fader
och moder / och när sijn hustru bliffua
then gud honom foghar / både i nödh
och gammen epter gudz wilia / och thz
gud föghar tilsäman må ingen är =
skilia / Gudi wari loff

Bidrom nw så innelig for thetta hio

nalagh/at gud är theres styreman på
 de natt och dag/at the mågha vnd=
 fly dieffuulsens falska list/ och få een
 ewig glädi med herran Jesu Christ /
 Gudi wari loff

Orene gudz lamb/ oskyldig på corse=
 set for oss slaccat/alltöd befunnen
 tollig/ee huru tu war föraccat/wora
 synder haffuer tu dragit / döden och
 beluetic niderlagit / forbarma tich
 offuer oss o Jesu.

Giff oss tin ewiga frid o Jesu
 Forlän oss gud så nådelig frid i wo
 ra daghar / ty ingen är på iorderit /
 thñ ofrid kan förtagha/ vrå tu allene

Fölier nw itt register på hwad
 blad och sidho hwar songen
 finnas scal.

278	29	A ff diuopsens	Blad viij.	sidho	i
	60	Christe som liws	xxx.		i
	71	Christus then rette	xxxvj.		i
	15	Enom konning	vj.		i
	21	En riker man wello.	ix.		ij
60	53	Een iungfru fødde	xxxvj.		i
	65	Epter gudz skick	xxxvij.		i
	85	Forbarma rich gud	vj		ij
	11	Gud warder liknat	iiij		i
	36	Gör wel och lät	xxvj.		i
	39	Gud wari off barm.	xxvij		i
	154	Gud aff sinne barm.	xxxvj		ij
59	60	Gläd rich tu helga	xxxviii.		ij
	72	Gud ware loffuat	xxxvj.		ij
	77	Gud som all ting ska.	xxxviii.		ii
612	78	Herre nw låter tu tin	ij.		i
37	57	Hwar man må nw	xxviii.		i
188	48	Jesus Kristus år	xxiii.		ij
	62	Jesu tu est wor sa.	xxxi.		i
	69	Jesu som år wor frel.	xxxv.		i
133	63	Kom helge ande	xxxi.		ij
	32	Lät ther icke förtryta	xx.		i
	7	Wijn stel haller my.	j		ij

Nw år
 Nw bi
 O gud
 Om en
 O fader
 O Jesu
 O herre
 O herre
 O herre
 Sel år
 Sich
 Ther
 Tessa
 Ther
 Welf
 Wij
 wor
 Ucar
 wi se
 wi l
 war
 Werl

Nw är kommen wor	xxx.
Nw bidie wij then hel.	xxxv.
O gud wij loffue tich	ij.
Om en rik man	vij.
O fader wor barm.	xx.
O Jesu Christ som	xxi.
O herre gud aff hime.	xxii.
O herre gud som all	xxvii.
O herre gud tijn hel.	xxxvii.
Sel är then man	viii.
Sich frögde nw him.	xxviii.
Then onde wactar	xvj.
Tesse äre the tiyo	xix.
Then som wil en chri.	xx.
Welsignat wari her.	j.
Wij tro vppå alzme.	iii.
Wor gud är oss een	vii.
Utän herren faller oss	viii.
Wi som liffue på werl	xxiii.
Wi loffuom Christ	xxiiii.
War glad tu helga	xxv.
Werldenes frelsare	xxix.

ij	61	
ij	70	
ij	8	603
ij	17	
ij	43	
ij	44	
j	46	
ij	67	
j	73	
ii	30	
j	68	
j	37	
j	40	
j	42	
ii	6	
ii	9	
j	27	
j	31	
j	47	
ii	50	
ii	52	
j	59	

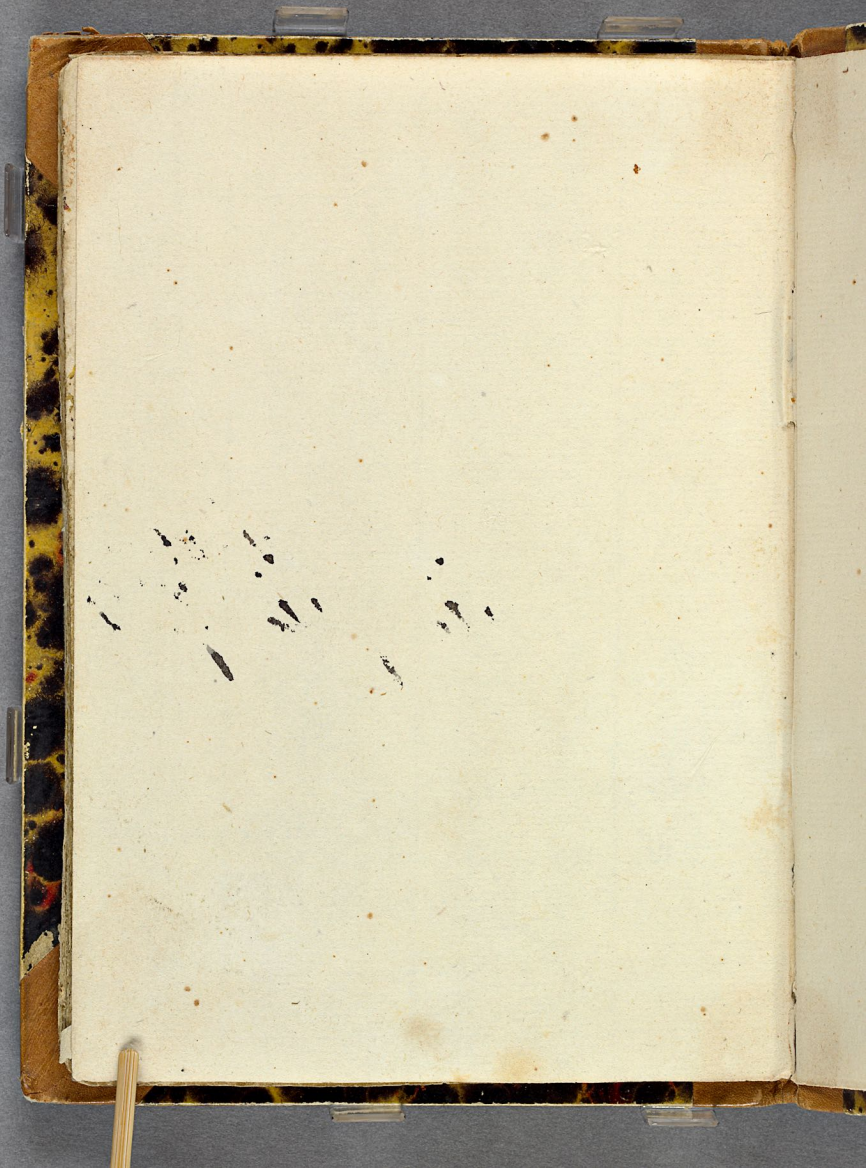
t. Örne gud's lamb

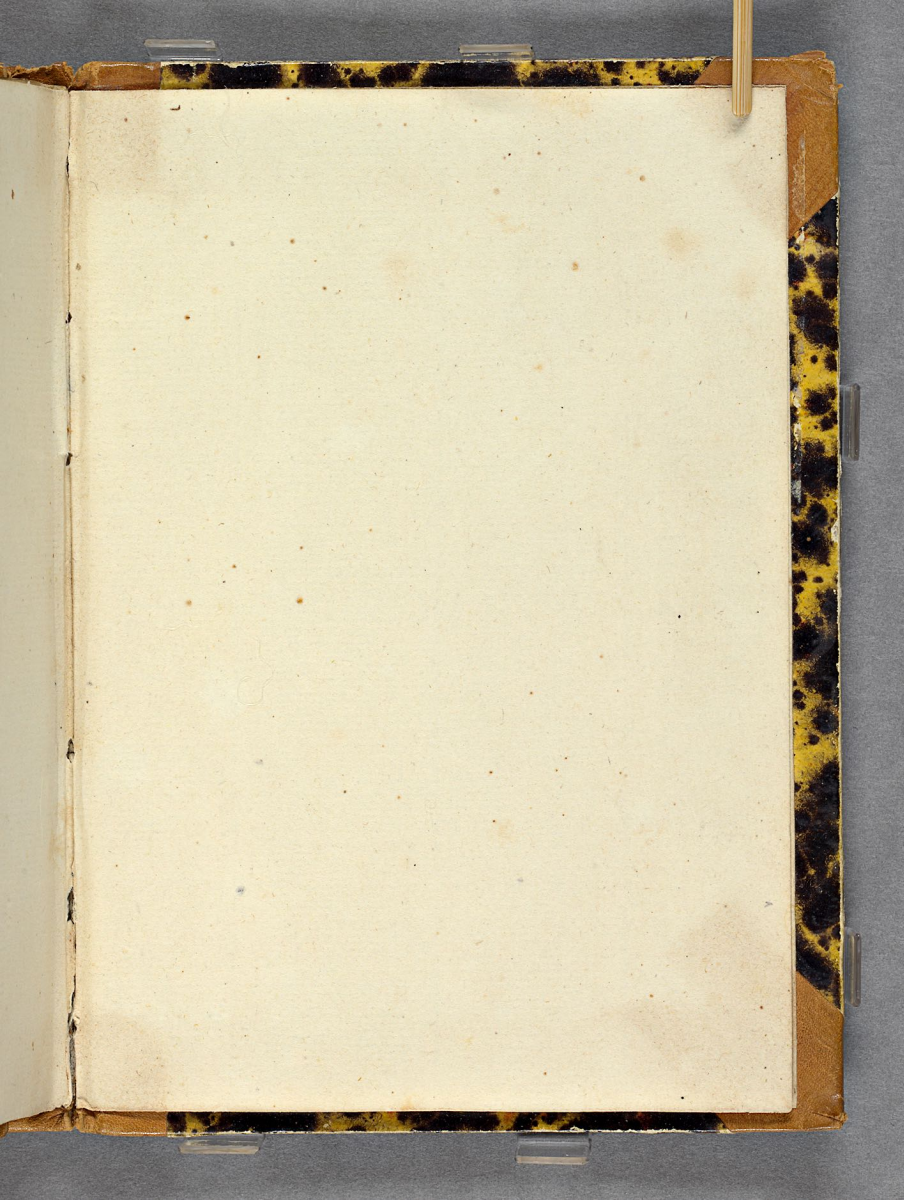

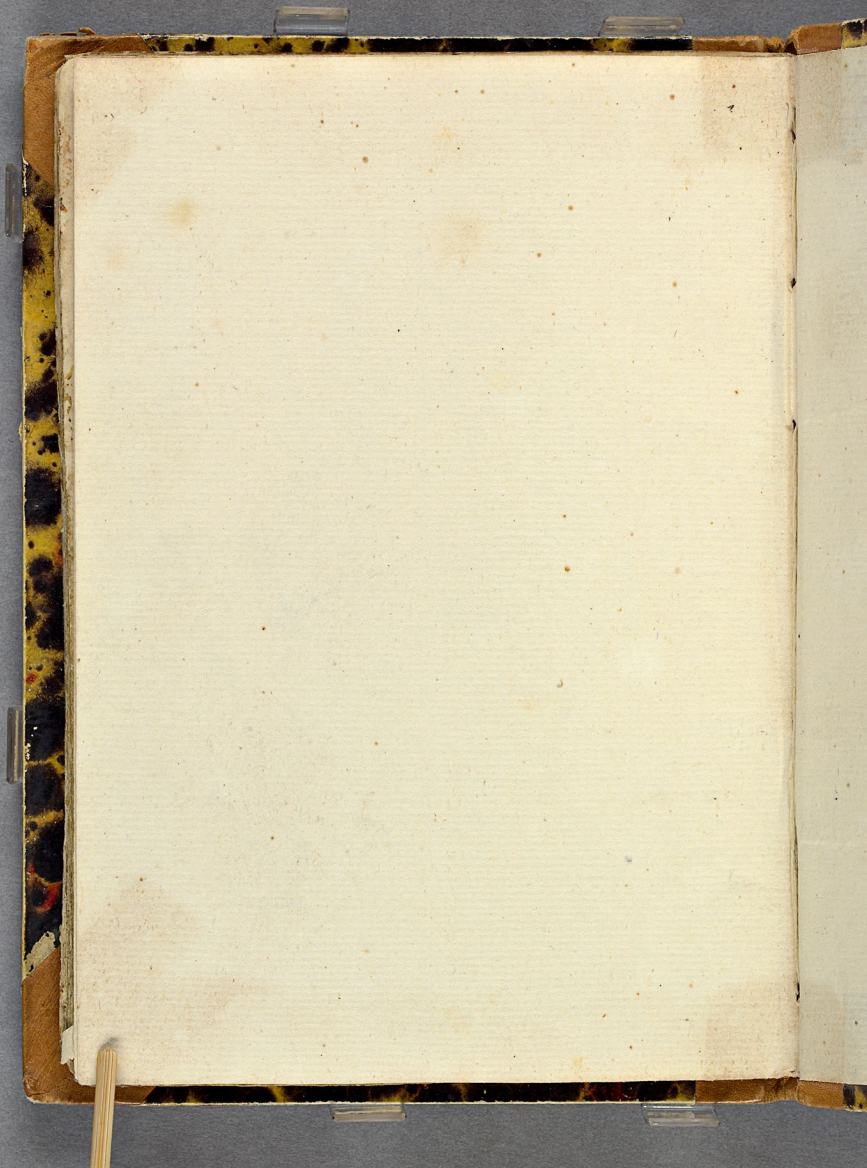
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

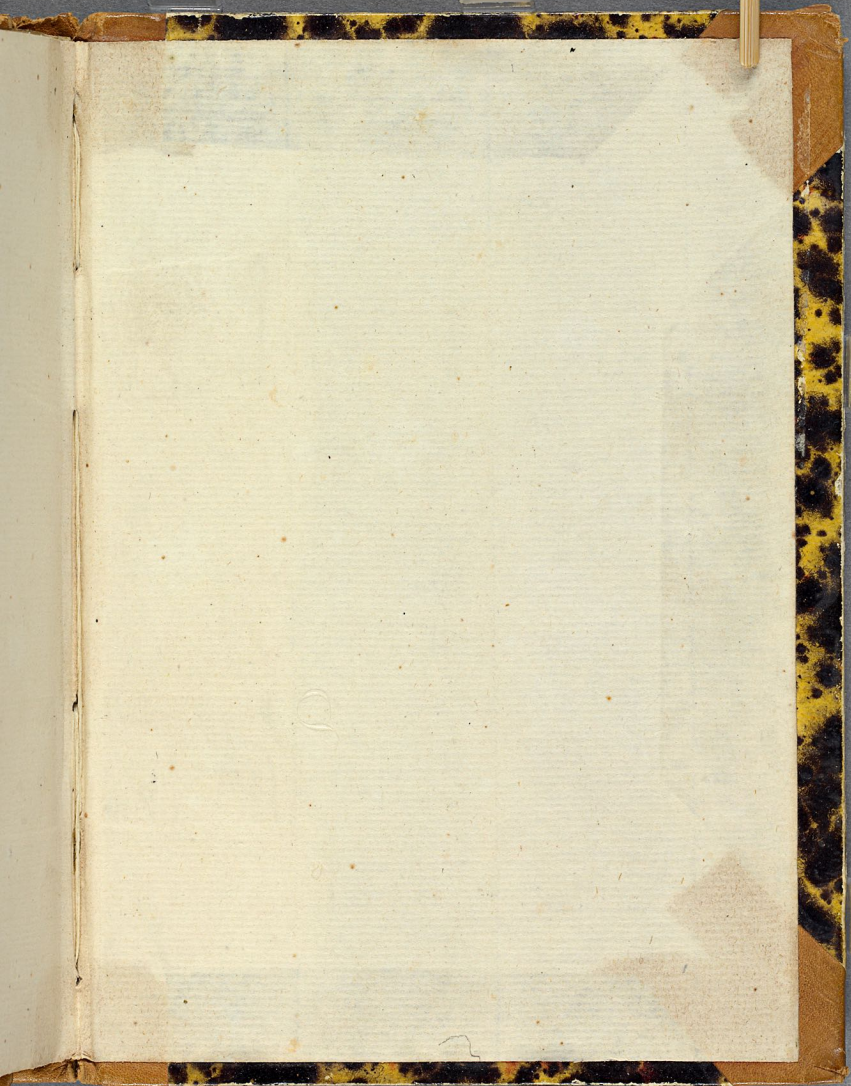
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Forbanna } Fij i. Handboken 1529
Wi som }

Svenske

songer.

Stum

1536

